UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Ut[rum] in meridie

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

plinā. alijs āt punientē iuſticiā. alijs vero ab āguſtia libertatē aut diſci
pline fidē. aut ꝑoris bn̄ficētie pſumptionē. aut apparitōnem alioꝝ
Nota duoꝝ parnoꝝ. aut magnoꝝ ſenſibiliū aut inuiſibiliū. nec oīno dubi
F. tat pſpicax anim⁹ inuiſibilibꝰ viſibilia adunare. Ex h̄ āt colligit̄ ꝙ
oīa q̄ fuīt circa forme aſſumptōem in q̄ fit apparitio debēt viſibilr̄ de
clarare illud inuiſibile qđ ꝑmo ⁊ ꝑncipalr̄ venit angel⁹ nūciare Di/
veſtꝫ āgeli fuit co ḡ ꝙ angel⁹ iſte venire debuit in veſte clara. ⁊ ꝓpter ſeipm̄ nūciantē
clara ꝓpt̄ tria. et ꝓpter recipientē ⁊ ꝓpter nūciatū. Propter ſe. qꝛ cādoꝛ veſtis in/
Primo. nocētiā deſignat angeli Et ꝓpt̄ hoc nō ꝯguit angelo veſtꝫ alba ⁊ ru
bea. qꝛ nō ē aptus nat⁹ hr̄e innocētiā cū paſſione. ¶ Itē q̄ꝫtū ad reci
2. pientē ꝯgruebat veſtꝫ clara. qꝛ illa q̄ ꝯcepit ſine pc̄to fuit. ⁊ ſine pc̄tō
Uirgo ꝯcepit ꝯcepit eū. qꝛ peccare nō potuit inde totū albū ⁊ nihil ibi de nigro fuit
Itē ſine libidine ꝯcepit ⁊ ſine doloꝛe ꝑepit. ḡ ſine rubeo libidinoſe ⁊
doloroſe paſſionis iſta ꝯceptio ⁊ natiuitas ꝯſummata fuit. ḡ cū an
Intētio angeli gel⁹ iſte ꝑmo ⁊ ꝑncipalr̄ ⁊ ꝑ ſe nō intēderet nūciare niſi incarnatōeꝫ
3 nō debuit hr̄e veſtē rubricatā vl̄ bicoloratā ſꝫ tm̄ albā. ¶ Itē q̄ꝫtū ad
nūciatū. h̄ em̄ annūciat̄ ille q̄ ꝑmitias maſſe noſtre accepit cū ſo/
lutōe ꝑene ⁊ imunitate culpe. Et ſic in ꝑma puritate ⁊ claritate. Itē
mod⁹ ſumēdi. mod⁹ ſumēdi ⁊ ꝓcedēdi in hac incarnatōe fuit ſine corruptōne. ſine
diminutōe. ſine ꝯmixtione. ſicut lux ꝓcedit de luce. ḡ q̄ ad oīa q̄ fue
runt in hac annūciatōe ꝯgruebat angelum venire in clara veſte.
Solō iſtātiaꝝ ¶ Oēs āt rōes ⁊ autoritates q̄ ꝓbāt dn̄m ſacco veſtiri vl̄ tunica po
limita vl̄ cādido vel rubeo vel veſtimēto ſordidato loquunt̄ de cor/
pore dn̄ico ſm̄ ſtatū paſſionis ⁊ nō ſm̄ ꝓprietatē incarnatōis

Q Ueſtio ſeptīa de hora tpis

Rō ꝑma. in qua facta fuit iſta annunciatio . Et videtur primo
ꝙ in ortu diei. Spiritus em̄ creatōnis incepit a luce
Gen̄. primo. Fiat lux ⁊c. ergo multo forti⁹ op⁹ recreatōis qđ ē mul
to nobilius. ¶ Itē in incarnatōe incepit dies gr̄e. Oīs āt dies ince
2 pit a luce. ḡ recreatio incepit a luce ¶ Itē ponit̄ i ſentētijs. ꝙ ſol fact⁹
3 fuit ex luce ſiue nubecula. ſꝫ creatio ſol̄ de nubecula ē figura creatōis
corpis dn̄ici de btīſſima vgine. ḡ illa debuit fieri exn̄te luce. ḡ in die.
¶ Quod āt in meridie videt̄ ꝑ figurā. qꝛ in Gen̄. ꝙ Abraā ſedit
in hoſtio tabernaculi in feruoꝛe diei qn̄ annūciat⁹ fuit yſaac. Hec āt
annūciatio fuit figura iſti⁹ annūciatōis. ḡ iſta debuit fieri in meridie
¶ Itē eodē die paſſus fuit ⁊ incarnat⁹. ḡ eadē rōne ⁊ eadē hora. ſed
paſſus fuit in meridie. ḡ ⁊ incarnatus. ſꝫ ſtatim ad annūciatōem ſeq
bat̄ incarnatio. ſꝫ incarnatio erat in meridie. ḡ ⁊ annūciatio facta fu
it in meridie. ¶ Itē in meridie ſol ē in altiſſimo. ſꝫ ſol in altiſſimo ſi/
gnat charitatē in ſummo. ḡ in meridie. hic aūt monſtrabat̄ charitas

in ſummo. ¶ Itē Johēs fuit annūciatus in meridie. q̄ geſſit officiū
luciferi. ḡ. multo forti⁹ xp̄s q̄ fuit ver⁹ ſol. ¶ Itē Maria magdale/
na venit ad monumētū cū adhuc tenebre eſſent. Glo. Dicit maria
venire in tenebris. qꝛ adhuc in infidelitate fuit cū ad angelos venit
ergo ꝑ oppoſitū angelus ad illā venire debuit in luce que fide ⁊ di/
lectione plena fuit.

Videt Aūt ꝙ in veſpe fieri debuit iſta annūciatio. qꝛ poſtq̄
venit plenitudo tp̄is miſit de⁹ filiū ſuū in terr̄. ḡ. iſta
annūciatio fiebat in veſpere. qn̄ eſt plenitudo diei.

¶ Contra. videt ꝙ in media nocte. qꝛ dū mediū ſilentiū tenerēt
oīa. oīpotēs ſermo tuus a regalib⁹ ſedib⁹ venit. ¶ Itē ppl's q̄ ābula
bat in tenebris ⁊c. ergo nox fuit quando lux iſta orta fuit. quia in
die nō ambulabatur in tenebris.

¶ Ad hoc dicim⁹ ſm autoritatē ſup̄ poſitā Diony. ꝙ circūſtātie R̄ſ°
annūciantis debēt exp̄mere ꝓprietates annūciati. Un̄ cū angel⁹ iſte
nō annūciauit tp̄s incarnādi nec ſtatū vel ꝓprietates eoꝝ ꝓpter q̄s
fiebat. ſ; tm̄ ipam incarnatōem cū ſuis ꝓprietatib⁹. Illa āt incarna
tio cū ſit ortus veri ſolis ſup terrā qd̄ ē initiū diei ſine ſupſtitōnis
ſupcilio. Credim⁹ ḡ ꝙ hec annūciatio fuit in ortu diei ⁊ nō in veſpe Annūcia° fuit.
qꝛ nō annūciat tp̄s incarnādi. nec in nocte. qꝛ nō annūciabat ſtatuꝫ
eoꝝ ꝓpter quos fiebat ĩncarnatio. ḡ autoritas illa dum mediū ſilē
tiū ⁊c. tangit ſtatū hoīs q̄ fuit in incarnatōne verbi. S

¶ Ad h̄ āt qd̄ obijcit̄ de abraā ꝙ ſedit in hoſtio dicim⁹ ꝙ ꝑ abraā Ad obiecta
et feruorē diei ſ̄cat feruor deſiderij quē habebāt ſancti patres ad īcar
natōem. ¶ Qd̄ āt obijcit̄ de hora paſſionis plus ē ad ꝓpoſitū. qꝛ ſi Ad ſcōm
cut ſole mūdi ad occaſum vergēte ꝯgruebat verꝫ ſolē relinq̄re mūdū
ita decebat vt ſole materiali oriente orieť ſil' ⁊ ſol iuſticie. ¶ Ad id qd̄ Ad terciū
obijcit̄ ꝙ h̄ charitas mōſtrabat̄ in ſummo. ⁊ iō decebat in meridie
cōcipi. Dicim⁹ ꝙ in ope redēptōis. i. in paſſione mōſtrabat̄ charitas
in ſummo. ſ; incarnatio ſine paſſione nō fuit op⁹ redēptōis. Un̄ l; Charitas paſ/
in ſe maior eēt incarnatio q̄ paſſio. tamē ſumma charitas mōſtra/ ſionis ſumma
bat̄ in paſſione ipo dn̄o dicēte. Maiorē dilectōeꝫ nemo h; ⁊c. Un̄
nō fuit ſummū augmentum qd̄ recipe p̄t charitas in incarnatōne.
qꝛ augmētū vt dt̄ ph̄s ē p̄exn̄tis magnitudinis additamētū. vn̄ ma/ Additio chari/
gnitudini charitat̄ q̄ oñdit̄ in incarnatōe fctā ē additio charitat̄ q̄ tatis
ē i paſſiōe ꝑ quā charitas ēxtia i ſue ꝑfectōis oñſiōe. h̄ āt ꝯgruebat
fieri in meridie. Et ſic p; ꝙ aliud tp̄s ꝯgruebat paſſiōi. aliud ānūciatōi

Q Ueſtio octaua de annūci-
ationis loco in quo facta ſit. Et dt̄ euangelium ꝙ fuit
in ciuitate. ¶ Contra. hoc ſic obijcitur. dominus extra Cōtra p°.